

TURISTICKÝ KROUŽEK NA PRVNÍM VÝLETĚ 19. ZÁŘÍ 2026

ÚJEZDEC - STŘÍBRNICE

S turistickým kroužkem letos pokračují všechny děti, které na výlety chodily i v loňském roce, a ještě se přihlásilo mnoho nových. Celkem nás je teď 22: 6 prváků, 3 druháci, 10 třetáků a 3 zkušení pátáci. První výlet jsme naplánovali jako „ořukávací“, abychom zjistili, jak na tom, jako turisté, jsme. Sešli jsme se na autobusovém nádraží. Dnes nás jelo celkem 18. Říkali jsme si, že se v pohodě do autobusu vlezem. Ale už na nástupišti byla skupinka skautek, které také jely do Újezdce. Ve Starém Městě pak přistoupilo asi dalších 20 turistů, takže jízda přeplněným autobusem byla velmi netradiční.

pokračovali polní cestou mezi vinicemi, kde právě dozrávaly různé odrůdy hroznů. První zastávku se svačinkou jsme udělali ve stínu lip u křížku. Potom jsme pokračovali na silnici, která spojuje Újezdec a Vážany. Tady ale občas jezdila auta, takže jsme přidali do kroku, abychom tento úsek měli rychle za sebou. Na okraji Vážan jsme odbočili doleva k rozhledně Doubí. Dětem se zdálo, že rozhledna je malá a že mohla být „teda jako určitě vyšší“, ale rozhled z ní byl působivý. Viděli jsme na jedné straně Bílé Karpaty a na druhé

Trasa z Újezdce do Stříbrnic není ani dlouhá ani náročná, ale je moc hezká a zajímavá. Nešli jsme tou nejkratší možnou cestou, takže jsme se ze začátku propletli vesnicí a v ohradě obdivovali nádherného koně. Ten se na nás jen podíval a pak si šel zase po svých. Potom jsme

Chřiby i s hradem Buchlovem. Počasí bylo nádherné, ale byl slabý opar, přes který jsme dál už nedohlédli.

Z rozhledny jsme po pár metrech odbočili doleva do údolí. Cesta vedla přes Sad krajových odrůd Vážany – Loučka. Bylo moc pěkné místo, o které se evidentně stále někdo stará. Nasbírali jsme si ze země jablíčka. Měla úplně vynikající chuť. O kus dál byla malá vodní plocha, která byla díky letošnímu

rekordně suchému létu a už i podzimu skoro suchá. Děti si natrhaly zralé orobincové květy. Někteří jim říkali, „čibuky“ nebo „kočičí hlavy“. Z dálky jsme zamávali kravám, které se tu pásly, a došli jsme k malému rybníčku, u které bylo posezení, ohniště, bouda a kadibudka.

Kolem nás najednou začali postupně pobíhat a procházet různí běžci a závodníci se startovními čísly. Pochopili jsme, že je dnes asi nějaký orientační běh, tak děti začaly soutěžícím trochu radit, kudy se mají dát. Ti to sice nepotřebovali, ale vždy dětem mezi dvěma hlubokými nádechy hezky poděkovali.

Pak už jsme došli do Stříbrnic na zastávku, kde byla knihobudka. Než dojel autobus, tak děti pohladily kočičku a mávaly na projíždějící motorky. Některé odpověděly drsňáckým túrováním motoru. Cesta do Uherského Hradiště pak proběhla v poklidu a na nádraží se všichni setkali s těmi, kdo tam měli čekat.

Eliška Janíková